

Pastoor Jean Mulkens van Limmel (deel 2)

Van de vele pastoors die in Limmel hebben gewerkt, is Pastoor Mulkens misschien wel de meest bekende. Niet alleen door zijn jarenlange verbondenheid met Limmel maar ook door de manier waarop hij met mensen omging. Zijn vriendelijkheid en zijn niet aflatende inzet voor de parochie zal bij velen nog lang in herinnering blijven. De vorige sprokkel ging over zijn jeugd in Gronsveld en zijn periode als kapelaan in Sittard en in het Wittevrouwenveld en eindigde bij zijn aanstelling als kapelaan van de Sint-Servaaskerk.

In die hoedanigheid was hij getuige van de opening van de Noodkist. Hij heeft dat als een van de hoogtepunten van zijn lange loopbaan ervaren. Op zondag 19 januari 1958 werd de Noodkist in een plechtige stoet de kerk binnengedragen. Na een toespraak van de schatbewaarder van de Sint-Servaaskerk opende de bisschop, Mgr.

Hanssen, de kist en toonde de relikwie aan de vele belangstellenden

Limmel

Op 25 april 1963 werd Jean benoemd tot pastoor in Limmel. Hij zou hier veertig jaar blijven. Al een jaar na zijn aanstelling ontvouwde de pastoor plannen voor de bouw van een doopkapel tussen de kleine en de grote ingang onder de toren. De architect die verantwoordelijk was voor de uitbreiding van de kerk in 1913, had ook al een doopkapel op diezelfde plaats bedacht. Die uitbreiding is toen echter niet uitgevoerd, ofschoon de familie De Bettonville, waarvan de grafsteen zich naast de toren bevindt, geen bezwaar had om die grafsteen binnen of buiten de doopkapel te plaatsen. Maar ook deze tweede poging om Limmel een doopkapel te geven ging niet door. Ook een latere poging om de doopvont voorin de kerk te plaatsen vond geen doorgang en dus staat hij

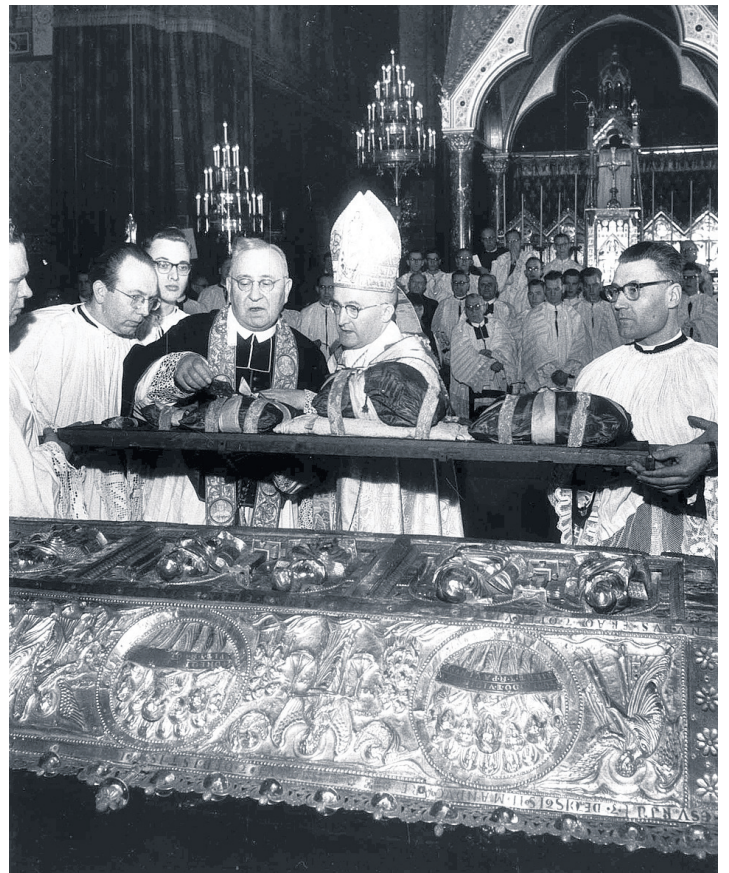
nog steeds altijd achterin de kerk. De doopvont van Limmel is kunsthistorisch van groot belang en geldt als een van de oudste van Limburg.

Jongensschool

Toen Limmel nog bij de gemeente Meerssen hoorde (tot 1920), was de jongensschool aan de Populierweg - hoek Sionsweg nog een openbare school. Veel Limmelse 'kluiverkes' hebben er les gehad van de onderwijzers Smeets, Kaelen, Gommers of van de schoolhoofden Smeets, Weijnen en Urlings. Toen op een gegeven moment bleek dat restauratie van de school te duur zou worden, werd besloten een nieuwe te bouwen. Donderdag 18 november 1965 werd de nieuwe school officieel door de gemeente Maastricht overgedragen aan het bestuur van de Sint-Jansschool. Het gebouw beschikte over zeven leslokalen, een lokaal voor het onderwijzend personeel en een hal, die ook als aula kon worden gebruikt. De school telde op dat moment 232 leerlingen. Het leegstaande oude schoolgebouw brandde in de nacht van 22 op 23 september 1967 helemaal uit, waarschijnlijk door spelende kinderen die het als speelplek gebruikten. Alle goede plannen ten spijt kon het niet meer worden hersteld en werd het gesloopt om plaats te maken voor nieuwbouw. De Sint-Jansschool is tegenwoordig in gebruik bij de stichting Sint Jan Baptist, terwijl de jongens zijn overgegaan naar de voormalige Sint-Lidwina-school thans 'het Spoor' geheten.

Reparatie

'Kerk van Limmel wordt gerestaureerd' Zo was te lezen in de krant van 16 november 1966. Men was op dat moment al bezig met de hoognodige reparaties aan het dak, dat op vele plaatsen lekte. Maar dat was nog niet alles: ook de verwarming verkeerde in een deplorabele staat en de elektrische leidingen veroorzaakten bijna elke dag kortsluiting. De totale kosten waren geraamd op 56.000 gulden. Er kwam wel een bijdrage van het bisdom maar de parochie moest het leeuwendeel zelf bekostigen. Rijk, provincie en gemeente gaven geen subsidie. Een warm aanbevolen collecte deed de inwoners diep in hun buidel tasten. Maar er moest nog veel geld op tafel komen en daarom werden acties op touw gezet met medewerking van de vele Limmelse verenigingen. Uiteindelijk is het benodigde geld bij elkaar gekomen, maar op dat moment dienden zich alweer de volgende gebreken aan.

De plechtige opening van de noodkist in 1958. In het midden, met de mijter, de bisschop Mgr. Hanssen. Links van de bisschop deken Jenneskens. Links naast de deken staat kapelaan Mulkens vooraan om alles goed te kunnen volgen.

Tachtig jaar bin iech gewoore...!
Is dat aait, of vèlt dat met???
Niks bezunders, en nog gaar-oet
gein nuits veur de gezètt!

D'n eine zeet 'r hêlt ziech good
d'n aandere zeet 'r geit achteroet.
Tachtig jaar dat is neet niks
luuster good, stap oet dee boot!

...schreef Pastoor Mulkens, toen hij in 1995 tachtig werd. Maar hij was nog niet weg.

Pas in 2003 nam hij, hoe moeilijk het ook voor hem was, op 88-jarige (!) leeftijd afscheid van Limmel. Hij was toen 63 jaar priester. Na nog een keer een groot feest te hebben beleefd was het mooi

geweest verhuisde de oudste nog actieve geestelijke naar Huize de Berg in Heerlen om te genieten van zijn welverdiende rust. Helaas heeft hij hier niet lang van kunnen genieten want datzelfde jaar nog heeft Limmel hem ten ruste gelegd.

Jo Boetsen

Jean Mulkens bij zijn 60-jarig priesterschap.

Binnenkort in de boekhandel

Een selectie uit de sprokkels, die vanaf 1992 in de Maaspost zijn verschenen:

Groot Verhalenboek van Maastricht

Sprokkels uit het archief

Walburg Pers / Regionaal Historisch Centrum Limburg. 50 sprokkels in 244 pagina's, rijk geïllustreerd

historisch
centrum
limburg

De Sint-Jan-de-Doperkerk van Limmel, 1998.

Archiefsprokkels

De vaste rubriek 'Archiefsprokkels' wordt verzorgd opgediept uit de archieven van Maastricht. Eerder verschenen sprokkels kunt u nog eens nalezen op

www.rhcl.nl.
Historisch Centrum Limburg, Sint Pieterstraat 7, 6211 JM Maastricht, tel. 043 - 328 55 00, info@rhcl.nl